

"P E T I T" No.4. Lårgang. 5 april 1941.

Svolvar.

I Hittedal satte tyskerne i fjor høst igang barakkebygging. Etter å ha nedlagt over en mill.kroner i anlegget samt ødelagt 30-40 mål dyrket jord, ble arbeidet innstilt. Etter svolver affæren fikk vedkommende entreprenører beskjed om å forsette arbeidet. Det skulle settes opp et 2 meters høyt plankegjerd rundt barakkebyen. Entreprenørene skjente at barakene skulle brukes til fangeleir for nordmenn og frasa seg arbeidet, som imidlertid ble utført av en annen "nordmann".

Fredag den 14.mars var det stor mottagelse på Østbanestasjonen, med musikk og de sedvanelige nasistiske narrestreker. Mottagelsen var arrangert for de tyskerne som hadde stukket halen mellom beina og smurt haser da nordmenn og engelskmenn gjorde landgang i Lofoten. --- Dagen etter ankom ca.70 mann til fangeleiren i Hittedal. Det var ikke møtt fram noe musikkorps der. Men så var det ikke heller de tyske vandaler som gjorde sitt inntog, men trauste norske fiskere og arbeidere fra Lofoten, omgitt på alle kanter av Terbovens politi og skarpladde gevarer.

Det var et stille tog. All tale var forbudt. De fleste årganger var representert. Blant de eldre festet en seg ved den 60år gamle sogneprest i Vågen og prost i Lofoten prosti, Kristen Skjeseth. Hvilken forbrydelse hadde så denne ærverdige kirkens tjener begått? Jo, hans sønn som var på vei hjem fra skolen, hadde benyttet denne gøstige anledning til å komme seg over til England.

Prost Skjeseth -med betendelse i det ene benet- er i fangeleiren beskjeftiget med å BEDE JORD. -- En ung mann ble tatt fordi hans far dro til England. Samtlige fanger ble tatt med fra sinr hjem som de sto og gikk. De ble anholdt uten adgang til og gi sine nærmeste beskjed om det inntrufne. De fleste gikk i sko. Noen hadde hodebedekning, andre ikke. Endal hadde frakk, men mange var uten. En gikk i blå arbeidsgenser med merket V.D.S. (Vesterålens Dampselskap). Foruten disse sitter det 10-12 stykker inne på no.19. Det er folk som er mistenkt for å ha tatt aktiv del i begivenhetene i Lofoten. Blant de arresterte er 4 kvinner. En o.r.saksfører i Svolver ble tatt tilikemed sin kone og sin kontor dame.

Den tyskkontrollerte presse og kringkasting i Norge kunnngjorde som straff at englandsfarernes hus skulle brennes. En slik hevn fant imidlertid selv de sadistiske herver i Berlin det for drøyt å gjøre kjent for den siviliserte verden. I kringkastningen i Berlin ble det derfor kunnngjort at meldingen om den nevnte straff var en fabel.

Dessverre er fabelen blitt til virkelighet. Samheten er nemlig den at hittil er er det brent 16 hus i Svolver, Stamsund, Kabelvåg og Henningsvær. Eierne fikk ikke ta ut noen av sine eiendeler. Også alt deres løssre og rørlig gods forsvrig ble derfor flammens rov. Englandsfarernes tilbakevarende pårsrende må ingen hjelpe hverken i form av penger eller på annen måte.

Selvsagt måtte også antennelsen skje med ett militært tilsnitt. Husenes fire hjørner ble overholdt med bensin og deretter antent ved hjelp av handgranater.

Det er nær sagt en ufattelig gusomhet tyskerne har utsøvt ve å avsvi disse fattige heimene, en skjendselsgjerning så rå at den i våre dager neppe kunne sves av andre enn tyskere. Heimene er borte, men bålens vil i all framtid komme til å lus over Nord-Norge og landet for øvrig. Sammen med tyskernes utallige andre skjendselsgjerninger vil de i historien komme til å trykke barbariets brennemerke på Hitlers nasistiske Tyskland.

Ta avskrift av dette og likende flyveblad.
Du løper en risiko ved det, men enhver nordmann må være...